

יום ד', ב' בתמוז תשס"ב (12 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ועוד ידיעה מאתמול...

בשנת תרמ"ג (1883-5643) נוסד **בראש חודש תמוז היישוב העירוני** (מושבה בתחילתו) **נס ציונה**. היישוב הוקם ע"י **הרב ראובן להרר מ"חובבי-ציון"** שרכש פרדס בוואדי חנין (=נחל השושנים), וקרא לו **נחלת ראובן**. אח"כ נרכשו שטחי אדמה נוספים – בחלקם בידי "החולם והלוחם", **מיכאל הלפרין**, שגם העניק ליישוב את שמו מפסוק בספר **ירמיה: "שאו נס ציונה, העיזו אל תעמודו..."** [ד' 6]
[תאריכון / כל מקום ואתר]

הסיפור מתחיל עם הגעתם ב 1872 של 4 בקים (תואר תורכי לאישיות נכבדת) לוואדי עיה, היא "עמק המחלות"; השם הידוע יותר היה וואדי חנין, ובעברית "נחל השושנים". השם ניתן עפ"י אגדה ערבית, שסיפרה על שיח' צעיר שנטע בעמק 355 גני שושנים כמתנה לרעייתו. במרכז של העמק התנשאה גבעה, שלרגליה היה מפגש דרכים חשוב: דרך אחת שהובילה מיפו לחברון ונקראה דרב אל חליל; דרך שנייה הובילה מקברו של נבי צאלח ברמלה לנבי רובין, ליד פלמחים.

בשנת 1878 הגיע לעמק מרמלה, שבה היתה אז שכונה של גרמנים, גרמני אחד בשם גוסטב רייסלר. הוא רכש 2000 דונם בעמק. את ביתו קבע בח'אן שהיה בקרבת אותו מפגש דרכים. הוא נטע פרדס, חפר באר, ובנה בריכה לאגירת המים להשקיית הפרדס. מן הקדחת ששררה באזור, מתו על רייסלר אשתו ושתי בנותיו. בצר לו נסע הגרמני לאודסה, לנסות להחליף את אחוזתו בוואדי חנין בחווה ברוסיה. הוא שמע על גל הפרעות שפשט בדרום רוסיה ("סופות הנגב"), לאחר רצח הצאר אלכסנדר השני ב 1881; ועל תנועת "**חובבי ציון**" ועל הביל"ויים שרצו לעלות לארץ-ישראל. באודסה הוא פגש בראובן להרר (הנ"ל), בעל אחוזה חקלאית גדולה בקריסטו-ינובקה, לא הרחק מן העיר.

להרר נולד בשנת 1832 בפולין למשפחת פצ'ורניק. כשהיה בן 8 הוא נחטף ע"י הפולנים והוחזק במנזר. אחיו הבכור של ראובן, יהודה לייב פצ'ורניק, חטף אותו בחזרה והביאו למשפחת ידידים גרמנית ליד קריסטו-ינובקה שבאוקראינה. הגרמני אימץ את ראובן הקטן ונתן לו את שמו: להרר. אצל מאמצו הגרמני למד ראובן את עבודת האדמה ולאחר שנים הקים לו אחוזה משלו. בעקבות אותה פגישה של להרר מרוסיה ורייסלר מארץ-ישראל – נערכה עסקה בין השניים: ראובן להרר העביר לגרמני את אחוזתו בקריסטו-ינובקה וקיבל בתמורה את האחוזה בוואדי חנין. שנה לאחר מכן (תרמ"ב-1882) עלו ראובן להרר ובכורו בן ה 13 לארץ-ישראל. הגרמני השאיר לו משק חרב – הבאר והבריכה היו הרוסות, הפרדס עזוב; שממה שלטה בכל. להרר שכר את מיכאל כ"ץ, ירא שמיים ובעל הגוף, שהפיל את חיתתו על תושבי הארץ – כמשגיח על האחוזה בוואדי חנין. לאחר שסיים להרר את הסידורים, השאיר את בנו במקום וחזר לרוסיה להעלות את המשפחה. להרר עלה שוב **בחודש תמוז** בשנת תרמ"ג עם משפחתו, קרובי משפחה וכלי העבודה והמשק...

נוסדה היום, **ב' בתמוז**, בשנת תר"ף (1920-5680) **הקרן היסוד**, שהיא הזרוע הכספית של ההסתדרות הציונית העולמית. בוועידת היוסדה בלונדון – שהיתה ההתכנסות

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ד', ב' בתמוז תשס"ב (12 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

הראשונה הגדולה לאחר תום מלחה"ע ה-I, קראו לציונים וללא-ציונים כאחד לממן את העליה וההתיישבות בארץ-ישראל.
[ספר המאה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל